

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 134/04-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. mája 2004 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti Prvá správcovská, a. s., Bratislava, Mlynské nivy 61, zastúpenej advokátom JUDr. P. M., B., vo veci porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Bratislava I o zastavení konania č. k. 19 C 32/01-56 z 1. apríla 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Prvej správcovskej, a. s., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 25. júna 2003 doručené podanie Prvej správcovskej, a. s., Bratislava, Mlynské nivy 61 (ďalej len „sťažovateľka“), označené ako „*Sťažnosť proti porušovaniu základných práv podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky*“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že smeruje proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) z 1. apríla 2003, ktorým bolo zastavené konanie o zaplatenie dlhu s príslušenstvom voči odporcom, vlastníkom bytov

v dome spravovanom sťažovateľkou. Na základe návrhu právneho zástupcu sťažovateľky komerčného právnika Mgr. O. G. okresný súd vydal 22. októbra 2001 platobné rozkazy, ktorými zaviazal odporcov zaplatiť sťažovateľke dlžné sumy s príslušenstvom. Keďže jeden z odporcov podal proti platobným rozkazom včas odpor, boli tieto zrušené a vo veci bolo nariadené pojednávanie, pričom okresný súd uznesením z 3. marca 2003 spojil jednotlivé veci na spoločné konanie ďalej vedené pod sp. zn. 19 C 32/01.

Na pojednávaní 26. februára 2003 upozornila sudkyňa konajúca vo veci advokátsku koncipientku zastupujúcu na pojednávaní právneho zástupcu sťažovateľky advokáta JUDr. P. M. na potrebu v stanovenej lehote odstrániť vady v časti podpísania návrhu, resp. vady plnej moci pod následkom zastavenia konania. Sťažovateľka uvádza, že na výzvu reagovala včas a doplnila podanie tak, ako to pokladala za správne.

Okresný súd vydal 1. apríla 2003 uznesenie, ktorým zastavil konanie sp. zn. 19 C 32/01 podľa § 43 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) s odôvodnením, že ani úkon, ktorý sťažovateľka urobila, neodstránil vady návrhu.

Sťažovateľka namieta, že okresný súd uvedeným uznesením porušil jej základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) tým, že nesprávne posúdil uvedené ustanovenia OSP, nepoučil dostatočne sťažovateľku, ktorá doložené plné moci považovala za bezchybné, o svojom právnom názore pri posudzovaní týchto plných mocí a ani o tom, akým spôsobom má sťažovateľka súdom namietané vady podania odstrániť, a napokon aj tým, že posúdil tieto vady ako neodstrániteľné prekážky ďalšieho konania.

Sťažovateľka preto navrhla, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Uznesením Okresného súdu Bratislava I, č. k. 19 C 32/01-56 z 1. apríla 2003 bolo porušené základné právo spoločnosti Prvá správcovská, a. s., IČO: 35 685 271, Mlynské Nivy č. 61, 824 98 Bratislava, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č.: 1024/B, na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I, č. k. 19 C 32/01-56 z 1. apríla 2003 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie.“

Ústavný súd vyzval listom z 8. augusta 2003 právneho zástupcu sťažovateľky na doplnenie podania o kópiu zápisnice o pojednávaní okresného súdu vo veci sp. zn. 19 C 32/01 z 26. februára 2003. Doplnené podanie sťažovateľky bolo ústavnému súdu doručené 26. augusta 2003.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Za zjavne neopodstatnený je možné považovať taký návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 66/98, II. ÚS 70/00, IV. ÚS 66/02).

Z postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmavať také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré im predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrálne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00).

Okresný súd zastavil konanie vo veci sťažovateľky uznesením č. k. 19 C 32/01-56 z 1. apríla 2003 podľa § 43 ods. 2 OSP na základe odôvodnenia, že sa nepodarilo ani po jeho poučení sťažovateľky 26. februára 2003 (zápisnica z pojednávania a uznesenie z rovnakého dňa) odstrániť vady návrhu sťažovateľky v časti podpísania návrhu na začatie konania, resp. vady splnomocnenia sťažovateľky, pričom v uznesení o zastavení konania konkrétne uviedol:

„Právny zástupca navrhovateľa bol súdom poučený dňa 26. 2. 2003 o povinnosti odstrániť odstrániteľné vady v časti podania návrhu (pozn.: „Je potrebné odstrániť vady v časti podpísania návrhu, resp. odstránenia väd plnej moci pod následkom zastavenia konania v lehote 5 dní.“). Na základe vyššie cit. zákonných ustanovení (pozn.: § 24, § 25 ods. 1 a 3 a § 103 OSP) účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu. Navrhovateľ Prvá správcovská, a. s. splnomocnila riaditeľa Ing. P. S. k výkonu správ, ktorý splnomocnil komerčného právniká Mgr. O. G. na podanie žaloby. Pretože s poukazom na cit. zákonné ustanovenia je možné mať v konaní len jedného právneho zástupcu a inštitút substitučnej plnej moci je možno uplatniť len v poskytovaní právnej pomoci advokátmi, nie je možné považovať za relevantnú plnú moc Mgr. O. G., ktorý návrh podpísal. Novozvolený zástupca navrhovateľa na výzvu súdu reagoval, založil do spisu plnú moc Ing. I. O. a JUDr.

A. B. pre riaditeľa akciovej spoločnosti PaedDr. J. M., ktorý splnomocnil JUDr. P. M. Tieto úkony však vady podania návrhu neodstránili, preto súd s poukazom na ustanovenie § 43 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konanie zastavil.“

Podľa názoru ústavného súdu nemožno dospieť k záveru, že namietané uznesenie okresného súdu je zjavne neodôvodnené alebo arbitrálne. Bolo nepochybne v právomoci okresného súdu príslušné zákonné ustanovenia o zistení väd podania účastníka vyložiť a uplatniť. Rovnako nemožno dospieť k záveru, že uvedený výklad tohto súdu by bol z ústavného hľadiska neospravedliteľný a neudržateľný, tak aby v jeho dôsledku došlo k porušeniu základného práva, ktoré sťažovateľka namieta. Z tohto dôvodu ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky ako zjavne neopodstatnenú.

Podľa názoru ústavného súdu sťažovateľka mohla podať odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania napriek tomu, že bolo odôvodnené podľa § 43 OSP, ktorý v čase zastavenia konania nepripúšťal odvolanie proti takému rozhodnutiu súdu. Tento záver vyplýva z toho, že konanie bolo v skutočnosti zastavené pre nedostatok procesnej podmienky (§ 103 OSP v spojení s § 24 a nasl. OSP) spočívajúcej v nedostatku splnomocnenia (chybne podpísaný návrh, resp. splnomocnenie). Proti takému uzneseniu bolo v tej dobe prípustné odvolanie napriek poučeniu, že opravný prostriedok prípustný nie je. Tento záver potvrdzuje aj to, že okresný súd vo veci už pojednával. Preto bolo povinnosťou sťažovateľky uplatniť nárok na ochranu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy najprv uplatnením riadneho opravného prostriedku (čl. 127 ods. 1 ústavy a § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Vychádzajúc z tohto svojho záveru ústavný súd uzavrel, že v danom prípade nie sú vzhľadom na uplatnenie princípu subsidiarity vyjadreného v čl. 127 ods. 1 ústavy vytvorené podmienky na rozhodovanie ústavného súdu o sťažnosti sťažovateľky, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol aj z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

Vzhľadom na uvedené bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky obsiahnutými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2004